

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/73/2015
Identifikačné číslo spisu:	1411010087
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1411010087.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného J. X. pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. októbra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného J. X., zastúpeného obhajcom Mgr. Pavlom Hosom proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2014, sp. zn. 4 To 134/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 23. septembra 2013 sp. zn. 2 T 40/2011 bol obvinený J. X. pri uznaní viny v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustil tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 2 T 40/2011-496-501 z 20. mája 2011, právoplatný dňa 7. júna 2011, v ktorom výrok o vine zostal nedotknutý,

bol odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na rozhodnutie PL. ÚS 106/2011 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenému O. K.kodu vo výške 1.650,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nárokov na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený J. X. ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 535), ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu, došlým na krajský súd 13. februára 2014 (č.l. 553-555). V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd uložil obvinenému po povolení obnovy konania rovnaký trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, ktorý trest

považuje za neprimerane prísny. Nesúhlasí s úvahami súdu prvého stupňa, pretože tento ďalší trest spolu s trestom, ktorý v súčasnej dobe vykonáva (7 rokov a 6 mesiacov za iný trestný čin), spolu viac ako 15 rokov, nie je primeraný. Dožadoval sa prehodnotenia uloženého trestu a navrhol zväziť postup podľa § 44 Tr. zák. alebo zníženie trestu na samej spodnej hranici.

Odvolanie podal aj samotný obvinený (č.l. 545), v ktorom vytýkal súdu prvého stupňa, že vôbec nevzal do úvahy možnosť uloženia súhrnného trestu, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť miernejší trest.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v zmysle § 317 Tr. por. na verejnom zasadnutí 13. februára 2014 uznesením pod sp. zn. 4 To 134/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o náhrade škody.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 13. februára 2014, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Obvinený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v inej veci, pričom podľa oznámenia ústavu na výkon trestu (č.l. 574) sa nástup výkonu uloženého trestu predpokladá 24. februára 2017, po vykonaní trestu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3 T 106/2009.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený i jeho obhajca prevzali 5. marca 2014, prokurátor 3. marca 2014 a odpis rozhodnutia bol doručovaný aj poškodenému.

Okresný súd Bratislava IV 8. októbra 2015 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. X., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Pavla Hosa. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 8. júna 2015 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. h/, i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 610-613) obvinený vo vzťahu k uplatneným obom dovolacím dôvodom v prvom rade namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku posúdeného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Poukazoval na skutočnosť, že jeho konaním nedošlo k žiadnemu následku uvedeného v ustanovení § 123 ods. 3 Tr. zák. a vykonaným dokazovaním mu nebol preukázaný úmysel spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, preto mal byť skutok právne kvalifikovaný iba podľa § 156 Tr. zák.

V prípade, že by súd ponechal právnu kvalifikáciu podľa obžaloby, bolo dôvodné zaoberať sa skutočnosťou, že vykonáva skôr uložený trest odňatia slobody vo výške 8 rokov. Mal sa zaoberať skutočnosťou, že skôr uložený trest odňatia slobody mal na neho prevýchovný vplyv. Vo výkone trestu je kladne hodnotený, dochádza tak k naplneniu ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., preto bol dôvod na uloženie nižšieho trestu, prípadne bol dôvod na upustenie od potrestania vzhľadom na uložený a vykonávaný trest.

V závere svojho dovolania navrhol vysloviť rozsudkom porušenie zákona v jeho neprospech, zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu a zrušiť navrhol aj rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 23. septembra 2013 sp. zn. 2 T 40/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a prikázať prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

Predsedníčka senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využila iba prokurátorka, ktorá vo svojom vyjadrení z 10. júla 2015 (č.l. 618-620) uviedla, že napadnuté rozhodnutia sú správne. Zároveň poukázala, že obvinený dovolaním namieta rozhodnutie súdu vo všetkých výrokoch, avšak obnova konania bola povolená iba vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Rozsudok vo vine obvineného z 20. mája 2011 zostal právoplatný a voči nemu dovolanie obvineného nesmeruje. Vzhľadom k tomu zastáva názor, že nie sú dané dôvody dovolania, a preto navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

V posudzovanej veci obvinený ako prvý uplatnil dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu považuje odvolací súd za potrebné v prvom rade uviesť, že obvinený v predmetnej veci na hlavnom pojednávaní 20. mája 2011 (č.l. 490-491) urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo skutkov uvedených v obžalobe prokurátora pod bodmi 1/ a 2/ a po porade so svojím obhajcom na jednotlivé otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne. Nakoľko súd prvého stupňa nemal žiadne pochybnosti o skutkových zisteniach a právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe, toto vyhlásenie obvineného podľa § 257 ods. 6 Tr. por. v znení účinnom pred 1. septembrom 2011 prijal. Následne v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že dôkazy za účelom ustálenia skutkového stavu a právnej kvalifikácie na hlavnom pojednávaní vykonávané nebudú a vykonajú sa iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrady škody. Súdom prijaté vyhlásenie obvineného potom nemožno napadnúť odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktoré však obvinený neuplatňoval.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že v trestnej veci obvineného bola uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 11. júla 2013 sp. zn. 2 Nt 17/2013 podľa § 400 ods. 1 Tr. por. povolená obnova v prospech obvineného. Pôvodný odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa z 20. mája 2011 sp. zn. 2 T 40/2011 bol zrušený vo výroku o treste. Zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Následne okresný súd na hlavnom pojednávaní 23. septembra 2013 vyhlásil rozsudok, ktorým obvineného J. X. pri uznaní viny z rozsudku z 20. mája 2011 znovu odsúdil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Tr. zák. a poukazom na rozhodnutie PL. ÚS 106/2011 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Na výkon uloženého trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Uvedeným rozsudkom znovu zaviazal obvineného podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenému

O. K. škodu vo výške 1.650,- Eur a so zvyškom nárokov poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Po vyhlásení rozsudku obvinený po porade s obhajcom zahlásil odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku, o ktorom odvolaní bolo krajským súdom rozhodnuté dovolaním napadnutým uznesením.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že pôvodné rozhodnutie o vine obvineného za oba skutky uvedené v obžalobe zostalo právoplatné. Dovolací súd vzhľadom na predošlé vyhlásenie obvineného preto nie je oprávnený skúmať dôvody dovolania spadajúce pod ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V posudzovanej veci obvinený uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby v prerokúvanej veci bol obvinenému uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa alebo bol trest uložený mimo rámca trestnej sadzby. Iné pochybenie spočívajúce v nesprávnom vyhodnotení kritérií uvedených v § 34 až § 39 Tr. zák. a v dôsledku toho uloženie neprimerane prísneho (alebo naopak mierneho) trestu, nie je možné v dovolaní vytýkať prostredníctvom uvedeného dovolacieho dôvodu. Práve také námietky obvinený uplatnil vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že nepoužitie ustanovenia o upustení od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody (§ 44 Tr. zák.) nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V prerokúvanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného J. X. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.